

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Б., 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ц.Х.П.

при участието на секретаря И.С.Т.
като разгледа докладваното от Ц.Х.П. Административно наказателно дело № 20221810200525 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

К. П. М. с ЕГН*****, с постоянен адрес с.Л., обл.С., ул.*** ** е обжалвал в законния срок наказателно постановление №*** от ***г., издадено от Началник РУП към ОДМВР - София, РУ – гр.Б., упълномощен със заповед № *** от ***г. на МВР, с което за нарушение на чл.150 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.177, ал.1 т.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150.00 лева и за нарушение по чл.100, ал.1 т.2 от ЗДвП на основание чл.183, ал.1, т.1 пр.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 10.00лева и за нарушение по чл.100, ал.1 т.2 от ЗДвП на основание чл.183, ал.1, т.1 пр.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 10.00лева. В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното НП и моли да бъде отменено изцяло, със законните последици.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззивната страна – РУ - Б., редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Б.ска районна прокуратура, редовно призована, не изпраща

представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът приема, че от приложените по делото писмени доказателства: АУАН № ***Г.; справка за нарушител/водач; заповед №***/**Г.– заверени копия и събраните гласни доказателства – показанията на свидетеля Г. В. Г. – актосъставител, на длъжност “полицейски инспектор ” в РУ – Б. и М. М. М., се установява следната фактическа обстановка:

На 01.03.2018г. св. Г. В. Г. на длъжност “полицейски инспектор” в РУ – Б., в присъствието на неговия колега св.М. М. М. съставил АУАН № ***Г. срещу К. П. М., за това, че същия ден в гр.Б., по бул.“***“ управлява лек автомобил м.“Опел Астра“ с рег.№***, без да е правоспособен водач и не носи свидетелство за регистрация на същото МПС. Акта бил предявен на жалбоподателя и същият го подписал.

Въз основа на така извършената проверка и съставения АУАН било издадено процесното НП №*** от ***Г. от Началник РУП към ОДМВР - София, РУ – гр.Б..

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от показанията на свидетелите Г. и М., от съставения АУАН, като съдът ги кредитира изцяло и намира, че между същите не са налице противоречия.

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/.

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана от легитимирано лице в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 12.10.2022г., като на 24.10.22г. е депозирана и жалбата срещу него.

Съдът приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на разпоредбата на чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Според правната доктрина обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност са три групи: изключващи преследването и изтърпяването на наказанието, сред които са смърт на субекта, давност и амнистия; обстоятелства, водещи до освобождаване от наказателна отговорност и третата група са такива, които водят до освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност. Наказателната отговорност може да бъде осъществена само чрез наказателния процес, което означава, че при настъпване на давността по същество се стига до осуetyаване на тази отговорност, а като краен резултат - до нейното погасяване. Понастоящем в [ЗАНН](#) са регламентирани два вида давност: погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административно-наказателното правоотношение ([чл.34 от ЗАНН](#)) и изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентния орган да реализира изтърпяването на наложената административна санкция ([чл. 82 от ЗАНН](#)). В [ЗАНН](#) липсва правна регламентация на института на абсолютната погасителна давност. При това положение следва да намери приложение [чл. 11 от ЗАНН](#) във вр. с [чл. 79, 80](#) и чл.81 от НК. Неоснователно е да се изключи въобще приложението на този институт в производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания, тъй като по този начин ще се допусне възможността административните нарушения да се установяват и санкционират след изтичане на неопределен период във времето. В този смисъл са и възприетите принципни положения в Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по т.д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС, което съгласно [чл. 130, ал. 2 от ЗСВ](#) е задължително за органите на съдебната власт.

Съгласно чл.79 от НК давността по т. 2 е обстоятелство по НК, което изключва както наказателното преследване, така и изпълнението на наказанието и което на осн. [чл. 11 от ЗАНН](#) във вр. с [чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК](#) следва да изключи и административно-наказателното преследване по ЗАНН. Съгласно чл.81, ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Тъй като давността е институт на материалното право, срокът по чл.80, ал.1 т.5 от НК

(ред. ДВ бр. 12 от 06.04.2010 г.), следва да се определи към датата на извършване на Д.ието и той е четири години и половина. В случая абсолютната давност за погасяване на наказателно преследване по [ЗАНН](#) е четири години и половина, считано от датата на извършване на Д.ието - 01.03.2018г. От тази дата срокът от четири години и половина, представляващ абсолютна погасителна давност по чл. чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1 т.5 от НК (ред. ДВ бр. 12 от 06.04.2010 г.) във вр. с [чл. 11 от ЗАНН](#) е изтекъл на **01.09.2022г.** и държавата няма право да продължава наказателното преследване срещу лицето, извършител на нарушението.

Предвид чл.8, ал.2 от НК вр. [чл. 11 от ЗАНН](#), давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, за предприемането на каквито действия АНО не е ангажирал доказателства, но съгласно чл.81, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80 от НК.

В случая, предвид посочената в АУАН и НП дата на извършване на административното нарушение - 01.03.2018г, към настоящия момент е изтекъл абсолютния давностен срок от четири години и половина, с чието изтичане се изключва въобще административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, процесното НП следва да бъде отменено, а административно-наказателното производство, в рамките на което това НП е издадено, следва да бъде прекратено-

Водим от горните мотиви и на основание чл.63 ал.2, т.1 вр. ал.3, т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №*** от ***г., издадено от Началник РУП към ОДМВР - София, РУ – гр.Б. против К. П. М. с

ЕГН*****, с постоянен адрес с.Л., обл.С., ул.*** **. ПРЕКРАТЯВА
административно-наказателното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен
срок от съобщението до страните за постановяването му, пред
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ОБЛАСТ.

Съдия при Районен съд – Б.: _____